

Za jménem Lucie VÁCHOVÉ na leaderboardu je příběh dvojice, kterou tvoří s Ondřejem TOMÁŠKEM. Hráčku, jež se loni zprofesionalizovala a získala jak plnou kartu na LET Access Series, tak částečnou na Ladies European Tour, doprovází životem její přítel, a to nejen coby caddie. S golfovým párem jsme se setkali na prahu sezony, v níž dvacetiletá Lucie chce pokračovat ve svém rapidním vzestupu. Na hřištích i na horolezecké stěně.

TEXT ČENĚK LORENC • FOTO ZDENĚK SLUKA

Jak jste se potkali?

Lucie: Známe se od malička ze Mstětic, kde oba dodnes hrajeme, a ze společných turnajů. Táta jednou neměl čas doprovodit mě do Španělska, a tak řekl mámě Ondry, co kdyby jel se mnou. Potom jsme se dali dohromady.

Ondřej: Říjen 2022, mezinárodní amatérské mistrovství Španělska v Malaze. Lucka tehdy prošla cutem. Známe se od mých osmi a Lucciných šesti let. Máme společné fotky, jak jsme prťaví.

Zahrajete si spolu ještě někdy?

Lucie: Dřív to bylo skoro pořád, večerní devítky.

Ondřej: Měli jsme celosezonní soutěž o tenisky, což je oblíbená věc Lucky, i v puttingu a chippingu. Do poloviny sezony jsem vedl, ale pak už jsem byl bez šance. Na poslední soutěžní golf jsme proti sobě nastoupili loni na Hluboké, kde jsem Lucku rozdrtil, tak doufám, že to bude věčná vzpomínka.

Lucie: Hodně se sázíme. Když hrajeme jen tak, Ondra mi docela stačí, ale už ne, jakmile zapnu do turnajového módu. Kdyby měl Ondra mou hlavu, tak bude hrát skvěle. Já bych si zase od něj vzala puttování a byli bychom super tým. Boty jsem dostala. Mám jich doma asi dvacet pět párů. Táta je truhlář a udělal botník. On mě vlastně vzal jako malou s sebou na golf a už jsem u toho zůstala.

Ondřej: Sázíme se hodně při turnajích, kde jsem s Luckou. Třeba o večere.

Lucie: Předloni na Kácově byla sázka, že když půjdu finále za minus čtyři, budou taky tenisky. A bylo to přesně minus čtyři.

Jak se stavěla spolupráce hráčka – caddie?

Lucie: Zpočátku mi Ondra do golfu nemluvil. Já to nemám moc ráda, radši si dělám věci po svém.

Ondřej: Pak jsme to trochu přeformovali.

Lucie: Na rány v poli se dohodneme, s putty je to trochu horší. Já to nějak přečtu a on mi to zhodnotí. Rozhoduju se a hraju hrozně rychle, takže Ondrův názor se někdy nestihne...

Ondřej: Někdy to rozhodnutí není nejlepší, ale je těžké Lucku zastavit. Kdyby měla hrát pomalu, bude nervóznější. Celkově se nám to ale daří a jsme už dobře sehraní.

Což je vidět na videích, která spolu natáčíte. Žádné přikrašlování pro sociální sítě, ale realita, ovšem s nadhledem a vtipnými komentáři.

Ondřej: Snažíme se. V prosinci v Maroku na Q-school natáčela moje

Ondřej: Snažíme se bavit cestováním, aby to nebylo jen o golfu. Večer vyrazíme do města, chceme něco vidět, nejen hřiště a bydlení.

Je Ondra něco jako práce všeho druhu?

Lucie: Ondra je všechno. Caddie, řidič, kuchař. Pomáhá s organizací cest a turnajů. Mě to nebaví, jeho ano. Jsem ráda, že nemusím jezdit sama.

Ondřej: Lucka neřídí, což je někdy obtížnější. Letenky a hotely zařizujeme dohromady, pomáhá nám máma Lucky. Naplánoval jsem sezonu podle turnajů, kam se Lucka dostane, a ona se může soustředit na golf.

K profesionálkám jste loni přestoupila uprostřed sezony. Byl to rozdíl?

Lucie: Nebyl. Nikam jsem se netlačila, šlo o pozvolné rozhodnutí, moc jsem to neřešila. Hodně dobrých amatérů přejde k profi, dostane se jim to do hlavy a už nedokážou zahrát. Nechtěla jsem, aby se mi stalo totéž.

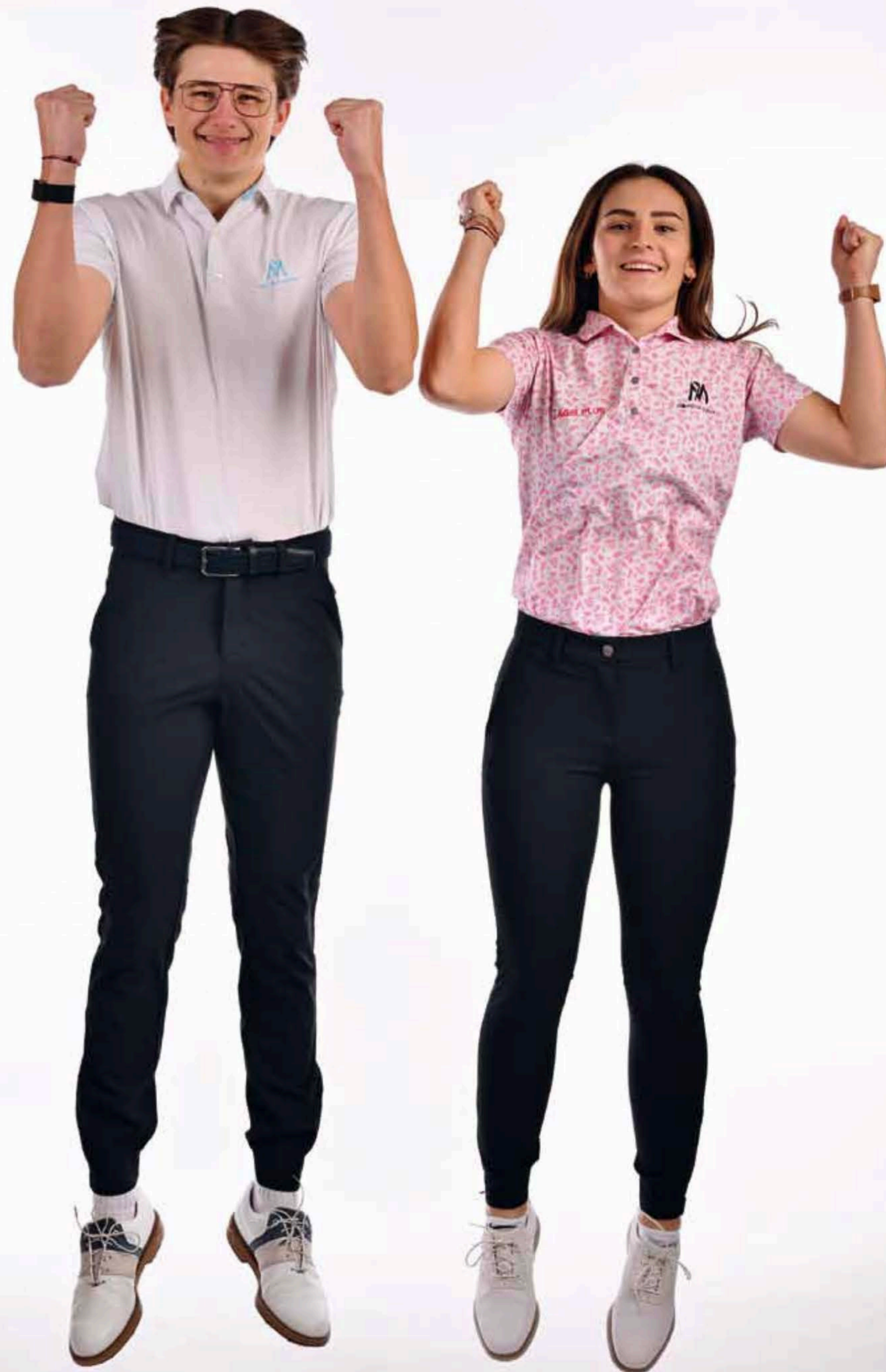
Ondřej: Žádný rozdíl, opravdu. Spousta hráčů začne tlačit na pilu a zničí je to. Lucka to má skvěle

SPRÁVNÁ DVOJKA

mamka, ale jinak tvoříme sami. Je to těžké zkombinovat, protože při hře jsme na mobilu jen kvůli zadávání výsledků. Když už točím, tak nenápadně, protože Lucka to nemá ráda.

Jak vypadá společný život 24/7?

Lucie: Občas zalezu do pokoje a jsem potichu.

Za jménem Lucie VÁCHOVÉ na leaderboardu je příběh dvojice, kterou tvoří s Ondřejem TOMÁŠKEM. Hráčku, jež se loni zprofesionalizovala a získala jak plnou kartu na LET Access Series, tak částečnou na Ladies European Tour, doprovází životem její přítel, a to nejen coby caddie. S golfovým párem jsme se setkali na prahu sezony, v níž dvacetiletá Lucie chce pokračovat ve svém rapidním vzestupu. Na hřištích i na horolezecké stěně.

TEXT ČENĚK LORENC • FOTO ZDENĚK SLUKA

Jak jste se potkali?

Lucie: Známe se od malička ze Mstětic, kde oba dodnes hrajeme, a ze společných turnajů. Táta jednou neměl čas doprovázet mě do Španělska, a tak řekl mámě Ondry, co kdyby jel se mnou. Potom jsme se dali dohromady.

Ondřej: Říjen 2022, mezinárodní amatérské mistrovství Španělska v Malaze. Lucka tehdy prošla cutem. Známe se od mých osmi a Lucčiných šesti let. Máme společné fotky, jak jsme prťaví.

Zahrajete si spolu ještě někdy?

Lucie: Dřív to bylo skoro pořád, večerní devítky.

Ondřej: Měli jsme celosezonní soutěž o tenisky, což je oblíbená věc Lucky, i v puttingu a chippingu. Do poloviny sezony jsem vedl, ale pak už jsem byl bez šance. Na poslední soutěžní golf jsme proti sobě nastoupili loni na Hluboké, kde jsem Lucku rozdrtil, tak doufám, že to bude věčná vzpomínka.

Lucie: Hodně se sázíme. Když hrajeme jen tak, Ondra mi docela stačí, ale už ne, jakmile zapnu do turnajového módu. Kdyby měl Ondra mou hlavu, tak bude hrát skvěle. Já bych si zase od něj vzala puttování a byli bychom super tým. Boty jsem dostala. Mám jich doma asi dvacet pět párů. Táta je truhlář a udělal botník. On mě vlastně vzal jako malou s sebou na golf a už jsem u toho zůstala.

Ondřej: Sázíme se hodně při turnajích, kde jsem s Luckou. Třeba o večere.

Lucie: Předloni na Kácově byla sázka, že když půjdu finále za minus čtyři, budou taky tenisky. A bylo to přesně minus čtyři.

Jak se stavěla spolupráce hráčka – caddie?

Lucie: Zpočátku mi Ondra do golfu nemluvil. Já to nemám moc ráda, radši si dělám věci po svém.

Ondřej: Pak jsme to trochu přeformovali.

Lucie: Na rány v poli se dohodneme, s putty je to trochu horší. Já to nějak přečtu a on mi to zhodnotí. Rozhoduju se a hraju hrozně rychle, takže Ondrův názor se někdy nestihne...

Ondřej: Někdy to rozhodnutí není nejlepší, ale je těžké Lucku zastavit. Kdyby měla hrát pomalu, bude nervóznější. Celkově se nám to ale daří a jsme už dobře sehraní.

Což je vidět na videích, která spolu natáčíte. Žádné přikrašlování pro sociální sítě, ale realita, ovšem s nadhledem a vtipnými komentáři.

Ondřej: Snažíme se. V prosinci v Maroku na Q-school natáčela moje

Ondřej: Snažíme se bavit cestováním, aby to nebylo jen o golfu. Večer vyrazíme do města, chceme něco vidět, nejen hřiště a bydlení.

Je Ondra něco jako práce všeho druhu?

Lucie: Ondra je všechno. Caddie, řidič, kuchař. Pomáhá s organizací cest a turnajů. Mě to nebaví, jeho ano. Jsem ráda, že nemusím jezdit sama.

Ondřej: Lucka neřídí, což je někdy obtížnější. Letenky a hotely zařizujeme dohromady, pomáhá nám máma Lucky. Naplánoval jsem sezonu podle turnajů, kam se Lucka dostane, a ona se může soustředit na golf.

K profesionálkám jste loni přestoupila uprostřed sezony. Byl to rozdíl?

SPRÁVNÁ DVOJKA

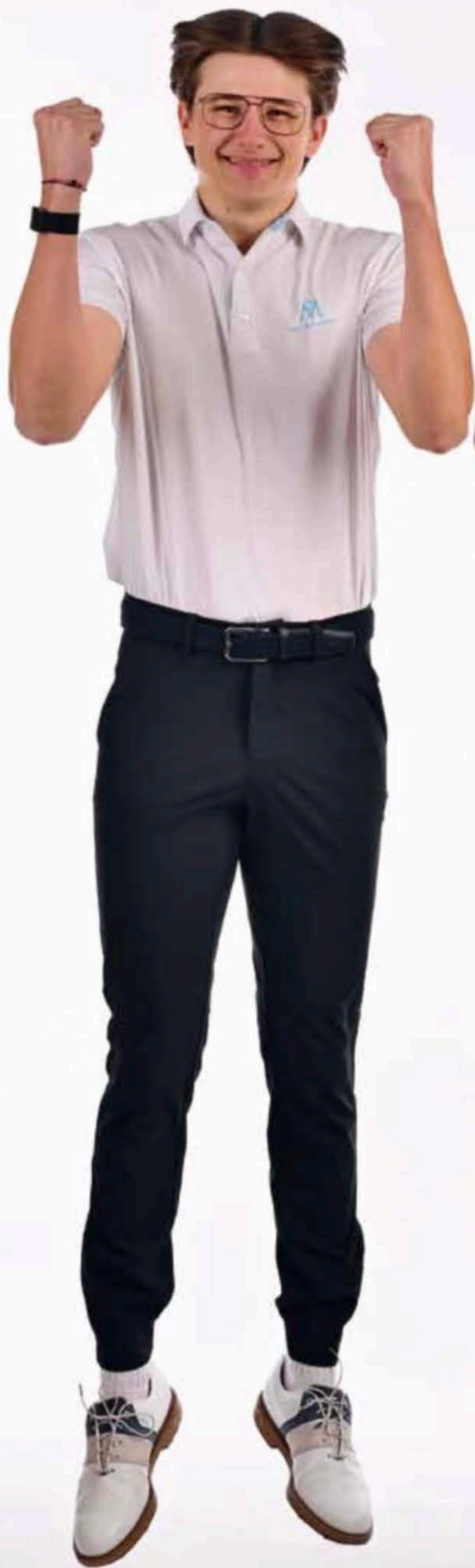
mamka, ale jinak tvoříme sami. Je to těžké zkombinovat, protože při hře jsme na mobilu jen kvůli zadávání výsledků. Když už točím, tak nenápadně, protože Lucka to nemá ráda.

Jak vypadá společný život 24/7?

Lucie: Občas zalezu do pokoje a jsem potichu.

Lucie: Nebyl. Nikam jsem se netlačila, šlo o pozvolné rozhodnutí, moc jsem to neřešila. Hodně dobrých amatérů přejde k profi, dostane se jim to do hlavy a už nedokážou zahrát. Nechtěla jsem, aby se mi stalo totéž.

Ondřej: Žádný rozdíl, opravdu. Spousta hráčů začne tlačit na pilu a zničí je to. Lucka to má skvěle

nastavené. Akorát začala malinko víc trénovat.

Lucie po prosincové Q-school ve videu řekla, že asi bude muset trénovat víc než tři hodiny týdně. Opravdu trénujete tak málo?

Lucie: Po Q-school jsem si dala volný leden. Měla jsem jen jeden trénink. Na simulátoru mě to moc nebaví, radši hraju venku. Dlouhé tréninky nejsou pro mě, to radši dvě hodiny a kvalitně.

Ondřej: Jsem to já, kdo chce víc trénovat, ale kvůli Luce z toho slevuju.

Berete si golf i mimo hřiště?

Lucie: Podle toho, jak hraju. Ondra by chtěl všechno hned probírat, já si to spíš chci nechat uležet.

Ondřej: Na pokoji si už jen zapíšu do birdie karty umístění jamek na příští den a pár poznámek. Spíš golf

probíráme po kole na tréninku. Lucka je specifická. Má svou hlavu, ale to je na tom nejlepší. Sám se učím, kdy, jak a o čem mluvit. V tom spolupracujeme i s jejím trenérem Lukášem Hroudou, kterého taky známe od malička. Posílám mu videa se švihem.

Lucie: S Lukášem komunikuju při osobním tréninku, jinak je to na Ondrovi. Kdyby mi trenér během turnaje napsal, že mám něco udělat, tak na to budu druhý den na hřišti myslet a nebude to dobré. Takže to řešíme, jen když trénuju, nebo při rozehrávání.

Ondřej: Někdy jsem schopn Luce něco říct o technice, ale jinak to nechávám na trenérovi a hlavně na ní, je inteligentní hráčka.

Jste na sebe někdy nabručení?

Lucie: Občas mi přijde, že mi do toho Ondra moc mluví. Víím nejlíp,

co potřebuju. Nechci se nechat při hře rozhodit, ale zároveň ho chci poslechnout, občas, trochu... Nejhorší je, když mi něco řekne, neposlechnu ho a pak se ukáže, že měl pravdu. To je trochu našťvaný.

Ondřej: Nic nevyčítám, to do hry nepatří, ale po hře, když vidím prostor pro zlepšení, si někdy řeknu svoje.

Oba studujete. Jak to jde s golfem?

Lucie: Dodělala jsem první semestr na vysoké škole, cestovní ruch, který jsem měla i na střední. Mám individuál. Učitelé mi vždy vyhověli. Dokážu se rychle naučit, základy mám a dám to dohromady.

Ondřej: Studuju mezinárodní vztahy, třetí ročník, teď píšu bakalářku. Zvládám to v pohodě. Minulý semestr jsem strávil pět měsíců v Dánsku a s Luckou jezdil táta.

Taky ještě pracuju, trénuju ve Mstěticích a dělám sportovní zpravodajství a sociální síť pro golfovou federaci.

Loni jste na LETAS jen dvakrát neprošla cutem a skončila podruhé osmá na Kácově, dvě rány od play-off. Co jste se naučila?

Lucie: Nepočítala jsem s tím, že budu hrát tolik turnajů LETAS, ale uhrála jsem si kartu na druhou polovinu sezony a pak už to šlo nějak samo. Rozjezdila jsem se do světa, to prostředí mi vyhovuje, nic se tam neřeší.

Ondřej: Nekladla si žádné cíle a nechala tomu volný průběh. A dokázala si, že na to má, hrát na nejvyšší úrovni. K ještě lepšímu umístění vždy chybělo pár puttů, rutinní putty do dvou metrů.

Důležitější jsou ale konzistentní výsledky a pak se jednou povede i výhra.

Loni jste si zahrála i Ladies European Tour ve Švédsku. Co vám ukázala?

Lucie: Že na to mám, i když jsem neprošla cutem. Hlavně se ukázal velký rozdíl mezi hřišti. Na LETAS jsou hřiště taková vesnická, s výjimkou Kácova. Takové jako Kácov je na LET skoro každé hřiště.

Ondřej: Švédsko bylo těžké, protože turnaj začínal v pátek a my vyjeli až ve středu, když jsme se dozvěděli, že je Lucka v turnaji.

Lucie: Ukázal se taky rozdíl v puttování. Holčkám tam aspoň spadne jeden delší putt a využívají víc těch kratších.

Loni jste navštívili třikrát Španělsko i Skandinávii, dvakrát Maroko. Co vám utkvělo v paměti mimo golf?

Lucie: Losí park ve Švédsku.

Ondřej: Tam jsme se zastavili cestou domů. Líbilo se nám ve švédském Västerås nebo ve španělské Ávile, což je asi čtyři hodiny jízdy z Madridu. LETAS se hraje v menších městech, někdy na konci světa. Je hezké navštívit místa, kam by se turista nepodíval.

Cestujete většinou autem?

Ondřej: Po Evropě se dá kromě Španělska dojet všude. Nedělá mi problém řídit, baví mě to. Jeli jsme do Švédska patnáct set kilometrů, celý den. Dvě hodiny jsem si zdřímnul a jelo se

zase dál. Autem je to levnější, můžeme si s sebou vzít, co chceme, a kdekoli se zastavit.

Lucie: Auto je větší volnost. Jenom do Anglie jsme s tátou letěli, protože se nám den předtím porouchalo auto, a pak jsme pokračovali do Francie a Švýcarska autem.

Ondřej: Když Lucka před dvěma lety neprošla cutem ve Švýcarsku, tak jsme si jeli zahrát do Crans-Montany, což byl můj kariérní zážitek.

Jak hlídáte náklady na cestách?

Lucie: Snažíme se. Rádi si vaříme, někdy na jídlo chodíme.

Ondřej: Ne že bychom vyloženě na všem šetřili, ale je to nákladné, tak bydlíme v apartmánech s kuchyní a vaříme si.

Jaké máte společné a rozdílné vlastnosti?

Lucie: Jsem určitě větší flegmatik. Máme společný humor a tím, jak jsme vedle sebe vyrůstali, vidíme věci podobně.

Ondřej: Lucka je hodně klidná, já někdy trochu nervák.

Lucie: Jsem introvert, i kvůli tomu hraju golf. Nemusím se tam s nikým bavit, ani s hráčkami. Na cvičné plochy jdu, když tam nikdo není.

Jak si povahově při golfu sednete?

Ondřej: Naučil jsem se od Lucky věřit si na určité rány, při kterých bych byl přirozeně nervózní. Na greenu někdy nervózní jsem.

Lucie: Puttování je moje slabina. Nemám ho konzistentní.

Čím to?

Lucie: Na to se snažíme přijít. Technika určitě není nejlepší, ale často jde o kombinaci různých věcí. Najdeme si dobrou dráhu puttu, ale pak třeba netrefím rychlost. Vždycky tomu něco chybí. Dlouho jsem se nechtěla vzdát starého putteru, k holi si vytvořím vztah a nechci ji opustit, ale už to nešlo. Loni jsem putter vyměnila. Už jsem nemohla. Novému věřím víc.

Ondřej: Lucka přečte putt, já to měřím přes AimPoint, a když vidím

velký rozdíl, řeknu, že bych to udělal jinak. Většinou se shodneme.

Vedete si statistiky?

Ondřej: Vedu. Dělán to spíš pro sebe, abych Lucku nenápadně nasměroval ke cvičení na puttingu.

Lucie: Vést si statistiky je na tour nutnost. Ondra dělá po kole a turnaji detailní statistiky puttů do určitého počtu metrů.

Mně to nic moc neřekne, ale jeho to baví. Mám štěstí, že Ondra dobře puttuje, mám dobrého učitele.

Ondřej: Kdybych za Lucku někdy puttoval...

Lucie: Dokážu trefit hodně greenů za kolo a docela blízko jamky, ale nevyužiju toho. Mít o jeden proměněný putt víc, jsem spokojená.

Ondřej: Hra Lucky v poli je nejlepší, co jsem kdy viděl. Na Q-school v Maroku měla ve finále dvanáct šancí do 5 metrů a pět „metráků“ do birdie.

Lucie: Ke konci sezony jsem před kolem hodně puttovala na desce. Taky mi pomohlo, že jsme na Q-school, kde byla dvě rozdílná hřiště, šli po kole vždycky trénovat na to druhé. Jinak si věřím, na dražvu i na rány do greenu. Když je úzká fairway, řeknu si, že jsem takovou ránu zahrála tolikrát, že to prostě zopakuju. A žádné tvarování, mně stačí normální rána.

Ondřej: V ranách je Lucka stroj. Fakt si věří. Byla jsi někdy z nějaké rány nervózní?

Lucie: Ne natolik, že bych si myslela, že to netrefím, nebo že bych nevěděla, kam zahraju.

Jak vypínáte během hry?

Lucie: Na to jsem dobrá. Dokážu na golf nemyslet a přítomna jsem až před další ranou.

Ondřej: Lucka se třeba na patnáctce zeptá: Kolik jdu? Jsem nad, nebo pod? Neví to. Tak jí řeknu: Jsi tři dolů.

Začali jste spolu lézt na umělé stěně. Proč?

Lucie: Hledali jsme jinou aktivitu. V létě ještě chodíme na tenis. Lezení je všestranné, na soustředění a docela makačka, jak se musíte udržet na konečcích prstů. Druhý den jsem se nemohla hýbat. Do fitka moc nechodím, radši si zacvičím doma nebo naštípů dřevo na chalupě. A táta má radost.

Máte uzavřenu nějakou sázku pro letošek?

Lucie: Táta vypisuje sázky na každý turnaj. Když vyhraju, tak Ondra mi koupí golfovou peněženku Louis Vuitton. 🍀